

18/89]

kontakt

KONTAKT

je časopis, který vychází nepravidelně a který si klade za úkol povzbuzovat křesťany tím, že podává informace o tom, co Bůh v různých částech světa koná a který zároveň vybízí k modlitbě za křesťany, kteří jsou v různých zemích světa v těžkostech.

KONTAKT

je časopis, určen pro křesťany všech církví a denominací, které vyznávají Ježíše Krista jako svého Spasitele a očekávají Jeho druhý příchod.

KONTAKT

je sestaven křesťany, kteří pokládají za svůj úkol seznámit, pokud možno každého, s evangeliem Ježíše Krista.

KONTAKT

se výlučně opírá o Biblické stanovisko, že křesťan se má podříditi vrchnosti své země a za ní se modlit.

Drazí lidé

Pokora: sláva tvorstva

Buh je stvůrce všech věcí. Buh stvořil člověka ke svému obrazu. Miluje člověka, ačkoli člověk od své přirozenosti svého Stvořitele milovat nechce.

Protože nás Buh stvořil, zná nás, ano, On nás zpytuje, ví, co potřebujeme, vzdýt jsme Jeho vytvoř. **Ef.2:10 "Jsme jistě jeho dílo, jsouc stvořeni v Kristu Ježíši."**

Ovšem musíme dát Bohu prostor, aby nám to nezbytné mohl dát. Ne tím, že budeme domysliví, cítit se jako Buh, ale tím, že budeme pokorní. Musíme se sklonit před Hospodinem tak, aby On se v nás mohl stále víc a více zjevovat. Takže se stále více budeme podobat Jeho Synu Ježíši Kristu.

Pokora má také hodně společného se životem závislým na Bohu, pak odpadne pycha (která je naplněna sama sebou) a udele místo Hospo-dinu. Pokora je korenem všech darů, dává pravé chování vůči Bohu a tím nám Buh může dát Svoje vlastnosti a dát nám navedení, jaky je, může skrze nás pracovat pro jiné lidi. **Zalm 138:6 "A ac vyvýšeny jest Hospodin, však ze na poníženého patří, a vysokomyslného zdaleka zná."**

V chování, jaké měl Ježíš k Otci, dává najevo svoji pokoru. Často používá slova "ne" nebo "nic". Jan 5:30 "Nemohut já sám od sebe ciniti. Nebyl nicím, aby mohl být Buh vším. Nase podobnost s Ježíšem spocívá v tomto, totiž že sami od sebe nemůžeme nic ciniti, aby mohl být Buh vším (závislost na Něm). Musíme dojít k poznání svého "já", které v sobě nemá ni dobrého. Toto je korenem pokory: znalost, že je to Buh, který působí všechno ve všech (1. Kor. 12:6).

Život z Boha vznikne odumřením od hříchu a sobectví. Kristus přišel tento život zjevit. Nechme Krista v nás žít a On v nás bude vést pokorný život. Byl to Duch, který byl v celém Ježíšově životě pokorou vůči Otci, tak také vůči lidem, považoval se sám za služebníka. Jsme odeni pokorou? Podívejme se na Ježíše, On je pokora Boží, věčná láska, která nám slouží a nás zachraňuje. **Zjevení 4:11 "Hoden jsi, Pane, přijíti slávu, a cest, i moc; nebo ty jsi stvořil všechny věci, a pro vůli tvou tráváš, i stvořeny jsou."**

Váš služebník v Kristu
Pavel Husák
Postfach 61
CH-3602 Thun-2

Drazí bratři a sestry v našem pánu Ježíši Kristu,

Všem vám srdečně děkujeme za vaše milé a povzbuzující reakce. Není mi umožněno vzhledem k času, abych každému z vás osobně odepsal, proto tedy touto cestou.

Kvůli různým okolnostem nebylo možné, abychom časopis Kontakt sestavili mezi časovým úsekem 1985/1988. V říjnu jsme zase začali a máme v úmyslu vydávat tento časopis dvakrát do roka. Dále chceme také vypracovat kalendář na rok 1990. Modlete se za nás, prosím, abychom vám v budoucnu i nadále mohli sloužit.

Doufáme, že vám jako čtenářům je tímto to a oné objasněno. Jestliže máte speciální body k modlitbám ve vaší rodině, v církvi nebo situaci na pracovišti, rádi to od vás uslyšíme. Na Západě bývají měsíčně sestavovány modlitební listiny se situacemi ve Východní Evropě.

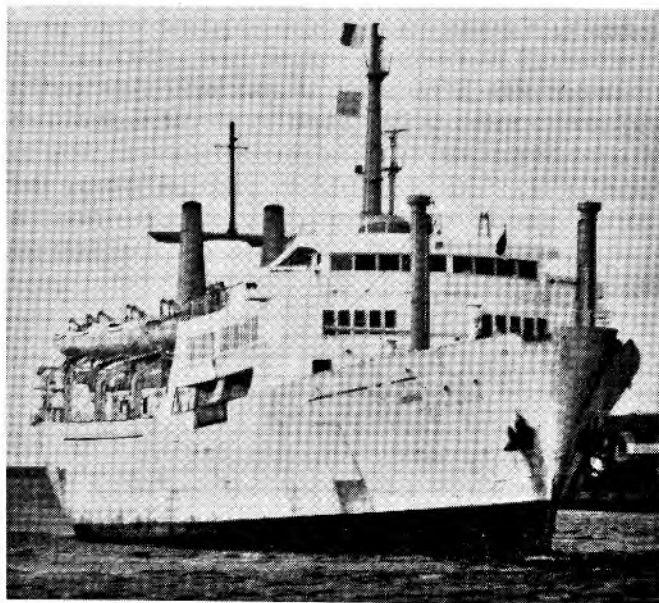
Chtěl bych vás pozdravit slovy Žalmu 40:2 "Žádostivě očekával jsem na Hospodina, i naklonil se ke mně, a vyslyšel mé volání."

Modleme se všichni a očekávejme Boha, takže Jeho druhý příchod přijde stále blíže.

Přijměte srdečný, bratrský pozdrav

Pavel Husák
Postfach 61
3602 Thun-2

Je zakoupena nová loď!!

Už je to tak. Operace Mobilizace zakoupila novou loď. Potopený Logos je tedy nahrazen. Je to rečka loď Argo, která donedávna plula pod jménem Antonio Lazaro ve španělských službách.

Bylo shlednuto zhruba čtyřicet lodí, které byly naprodej. Vedení projektu Logos II bylo jednomyslně zajedno, že Argo je nejlepší volba. S pohledem na činnost, která s ní bude prováděna, vlastní tato loď počet významných kvalit.

Devět měsíců po ztroskotání Logosu je to tedy tak daleko. Mnoho tisíců křesťanů na celém světě se za to modlilo a dalo. Bůh je dobrý. Práce může pokračovat, nebo lépe řečeno: práce může začít!

Co je to za loď?

Velikostí stojí nová loď mezi ogosem a Doulosem. Je 4.037 BRT, 107 m dlouhá a 16,3 m široká. Byla postavena r. 1968 ve Valencii ve Španělsku a užívána jako pendlí pro auta a cestující. Na palubě může být vybudován sál se čtyřmi sty místy k sezení. Vedle toho může být vystaven knižní trh, který bude větší než na Logosu. Nadto nabízí tato loď možnost k ubytování více než 200 cestujících. Dále může být zřízena velká jídelna a hovor-na, spolu se sálem pro dalších sto dvacet pět návštěvníků.

Slavnosti II

Intermezzo

V prvním článku o slavnostech jsme podtrhli, jak jsou slavnosti z Leviticus 23 označujícími body v době. Jsou to shromáždění pro Boží lid, aby se ztísil u Božího plánu spasení pro tento svět. Jsou to slavnosti HOSPODINOVY! "Mé slavnosti", "shromáždění, jež budete svolávat v jejich určený čas". Mezi první čtyři slavnosti a poslední tři spadá období bez slavností. Intermezzo. Tentokrát se chci zabývat hlouběji tímto obdobím bez slavností.

Muže být položena otázka, proč slaví židé a křesťané slavnosti odděleně, a to dokonce tak, že sváteční dny nespádají na tentýž den. Mám na mysli obzvláště paschu/velikonoce a slavnost týdnu/letnice.

Ještě jedna otázka: jako uvod ke kalendáři slavností z Lev.23 je jmenována důležitost sabatu. Proč křesťané sabat nedodržují? Začneme u tohoto. Židé, kteří vyznávají Mesiáše, sabat slaví, a to, podle jejich slov, samosebou. "Je to jádro našeho "byt židem"." Věřím, že je to správné. Příkaz "ostříhati budete soboty, nebo svatá jest vám" není zrušen. Ježíš nepřišel rozvázat, nýbrž naplnit. Jeden věřící bratr poznamenal: "Ted, když máme volné soboty, můžeme přece také dodržovat sabat." Co se týče sedmého dne, musíme vzít na vědomí, že tento den byl již za stvoření označen za zvláštní den. "I požehnal Buh dni sedmému a posvětil ho..." (Gen.2:3).

Abraham Joshua Heschel píše ve svém eseji "Sabat, jeho význam pro moderního člověka": "Když

počaly dějiny, existovala jen jediná posvátnost ve světě: posvátnost v čase." Heschel hovoří také o sabatu jako o "paláci v čase".

Připomenme si, že bible také poukazuje na Velký sabat, Říši pokoje.

Smutné je, že čím počet věcí v lidu rostl, oni svým jiným myšlením židovské myšlení překryli, takže byla uvolněna cesta k tomu, aby byly všechny židovské zvyky z církevního sboru odstrčeny na stranu. Nakonec byla za Konstanta Velikého začátkem 4. století změna definitivně nastolena a přišla neděle na místo sabatu a byly také slavnosti velikonoce a letnice slaveny v jiné doby, než bylo dříve určeno. Následkem toho je, že byla také ztracena mnohá symbolika. V této souvislosti myslím například na "Mah nisitanah", otázka položená nejmladším během cedrového večera; "Proč je tento večer tak zcela odlišný od ostatních večerů. Jiné večery jíme kvašené chleby, dnes večer nekvašené." Když my, věřící z lidu, slavíme Večeři Páně, je u nás, řekněme u kalvínské tradice, zvykem,

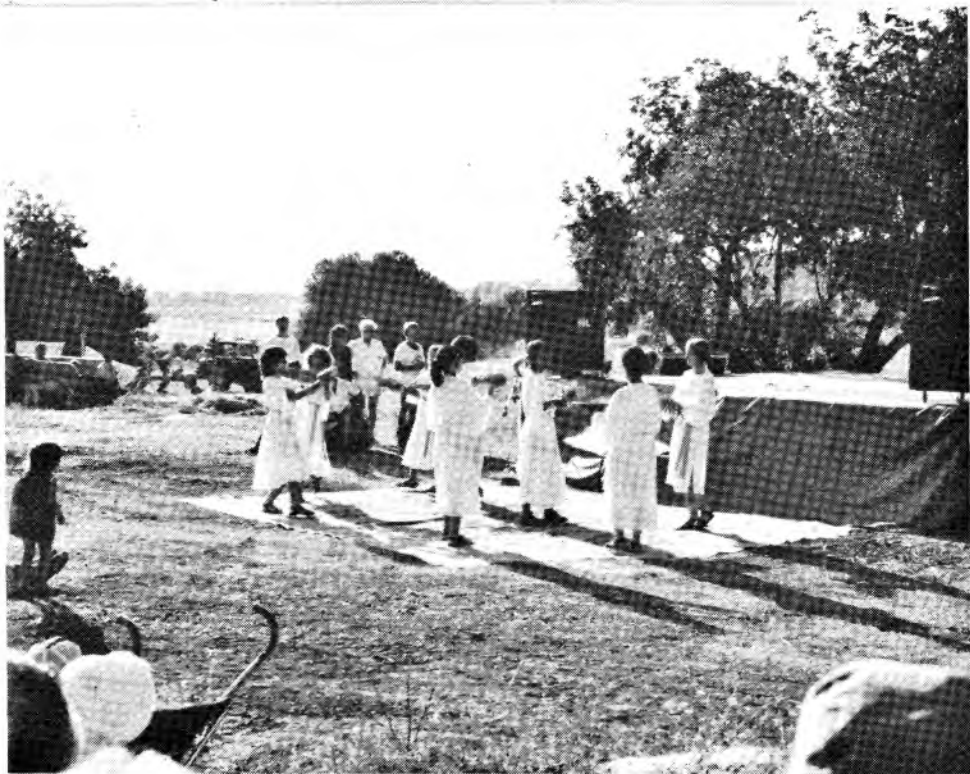
že ke stolu přistupují pouze starší (vyznávající členové). (Rozumějte mi dobře, nejsem zastáncem toho, aby se děti podílely na Večeři Páně.) Jaké by to bylo, kdyby se naše děti otázaly, proč Večeře Páně a přistupování ke stolu. V Exodus 13:8 čteme: "A vypravovati budeš synu svému v ten den řka: "Proto což mi učinil HOSPODIN, když jsem vycházel z Egypta." Cťete to dobře? To je osobní svědectví otce. Toto mi HOSPODIN učinil, když jsem vycházel z Egypta. Je to ohromné, když děti slyší z ust svých vlastních rodičů, jak zakouší své spasení. To může být zajisté hlasitě řečeno uprostřed církve. My se za evangelium nestydíme!

Myslím také na poznámku Pavla v I.Kor. 5:7b,8 "Nebot jest Beránek Čnáš velikonoční za nás obětován, Kristus. A protož hodujmež ne v kvasu starém, ani v kvasu zlosti a nešlechetnosti, ale v přesnicích upřímnosti a pravdy." Co užíváme při Večeři Páně? Tak je to, kvašený chléb. Víím dobře, že to nespočívá v tom kousku chleba, ale je tím úplně ztracena typologie. A tím jsme ztratili také symboliku slavnosti nekvašených chlebu (Lev.23:6).

Letnice. Zvláštní, že vznikly sbory věřících, které nesou tento pojem ve svém jménu. Cožpak ostatní sbory nemají letniční vyzvání nebo letniční

zápal? Občas bys tomu opravdu věřil. Faktem je, že nadmíra těch tzv. křesťanských svátku v západním světě poukazuje klesající linii.

Vánoce (kde jsou jmenovány v Lev. 23?) stojí co se týče oslav v čele, letnice nejnižší. Otázka, kterou si musíme položit je, kde zustala původní myšlenka letnic neboli svátku prvotín? Mám na mysli přídavek prvotí, tak jako 3.000 za letnic v Jeruzalémě. A přitom pomyslet na to, že každý nový přídavek věřících znamená, že jsou vtěleni do Izraele. V židovství se čte během této slavnosti, většinou nazývané slavnost týdnu, podle toho, že se koná sedm týdnu po velikonočích, kniha Rut. "Lid tvuj lid muj, a Buh tvuj Buh muj." Tak se cítíme spojení s Izraelem a s Bohem Izraele, kterého smíme v Ježíši nazývat Otcem. Proč, ptáš se, to tak od sebe odrostlo? Náš způsob oslavy slavnosti a způsob, jakým slavnosti slaví Izrael. Ježíš přece rozbořil od-dělující zed a dva udělal jedním? Jak to musí být pro židy vyzná-vající Mesiáše často obtížné fungovat v našich sborech. Jaké jsme vystavěli bariéry a, co se týče slavností, tak málo vzali na vědomí:"Slavnosti HOSPODINOVY, kteréž nazývati budete shromáždění svatá, tyto jsou slavnosti mé."(Lev.23:2). Ten Věčný, kterýž bud oslaven, On tyto slavnosti určil a

slavnost prvotin

(letnice)

nařídil. Napsal jsem, že to jiné myšlení věřících z lidu překrylo židovské myšlení. Ptáš se pak zajisté, co se vlastně stalo v prvních stoletích církve?

Proč čtu ve starším překladě, že "je mnoho tisíců Židů věřících, a tivšickni jsou horliví milovníci zákona" (Sk.21:20). V novějším překladě? "Mnoho desetitisíců". V anglické King James verzi (1611)... "Many thousands". Další průzkum v latinském překladě od Bezae přináší také tisíce, ale vydání od Nestle, které se týká řeckého základního textu, hovoří o mnoha desetitisících!

Jestliže tyto desetitisíce židů vyznávajících Mesiáše byly horlivými zastánci zákona (Tory), pak dodržovali sabat a slavnosti. Nezapomenme také slova Pavlova k Římanům: "jejich je služba" (ekumen.překlad "bohoslužba") (Řím.9:4). Izrael je vyvolen k oslavě slavností a my se smíme přidat. "A pak tancuje za usvitu celý Boží lid před Jeho obličejem." Je příjemné vědět, že se to uskuteční až Král přijde. –

Nebesky telefon

Nevím, zda jsi slyšel o tom, co je to nebesky telefon. Jen se na chvíli ztis a hned to také pochopíš.

Aparát je v tvém pokoji postaven, kleknes-li k modlitbě, hned jsi zapojen.

Kleknes-li v pokoji v poslušné bázni, Tvůj hlas jak zvoneček v nebi zazní.

A během vteriny jedné se v nebi sluchátko zvedne a můžeš se vyznávat ve své touze a nikdo ti nerekne, hovoríš dlouze.

Neb jak se to stává na zemi, že bys dostal špatné spojení, Čnic takového se v nebi nevytvorí, kde Nebesky Otec se Svým Dítětem hovorí.

Nejvíce plodu skrze osobní kontakt

Amsterdam – Nejméně 87% všech obrácených bylo získáno osobním kontaktem. Tak uvádí Armáda spásy ve svém měsíčníku Salvo. "Křesťan má největší šanci druhé získat tím, že druhé nechá podílet se na své víře ve vsedním životě. Největší sklizeň bývá shromazďována na místě, kde bydlíme nebo pracujeme. Tajemství nespočívá v tom, že pořádáme více akcí, ale ve více cíleve-domém svedectví. Zájem je velice důležitý," takto Salvo, které připustilo ve svém listopadovém čísle několik seržantů ke slovu o tematu "Byt svedkem ve vlastním okolí".

V jednom dni prepsána skoro celá bible

Pokus dostat se do Guinnessovy knihy rekordu nebo evangelizační akce: obojí jde dohromady. Tri sta clenů evangelického sboru ze západonemeckého místa Salzgitter chtelo během poulicní slavnosti opsat celou bibli. Padesát najednou se chopilo pera, zatímco ostatní clenové sboru oslovovali místní obyvatelstvo o bibli. ČPokus ztroskotal u začátku biblické knihy Skutky, ale to už byl na papír vnesen celý Starý zákon spolu se čtyřmi evangelií. Který sbor dojde dále?

Pane, někdy jsem náhle tak rád, ze Te znám, pak sním o tom, ze k nám přijdeš bydlet a ze Te uvidím. To bych vyběhl na ulici, za Tebou a tancoval a zpíval bych. Vsichni lidé, kteří placou, se začnou smát, vsichni nemocní se uzdraví, vojáci vyskácou ze svých tanků a dají se do budování rozestřelených domů, pak bude jídlo spravedlivě rozděleno, pak budou zpívat ptáci a život bude nádherný, blízko u Tebe.

Vynato z: Ani ve větru, ani v ohni, str.53

Pro děti

Abraham – Boží přítel

Místo narození: Ur Kaldejsky

Otec: Terach, zemřel ve věku 205 let

Bratři: Náchor a Hárán

Zena: Sára

Synové: Izmael a Izák

Synovec: Lot

Důležité události v Abrahamově životě:

- stěhování: nejprve do Cháranu, později, když mu bylo 75 let do země kenaanské
- uzavřel smlouvu s Bohem
- zkouška jeho víry: na hoře Mórija
- změna jména: z Abram na Abraham
- hledání ženy pro Izáka

Zemřel ve věku 175 let. Pochován v Makpele.

Oltáře

Abraham postavil Bohu oltáře v Sekemu, Chebrónu a Móriji (kde se Bůh sám postaral o obětího berana na místo Izáka). Tyto oltáře sloužily v upomínku na zvláštní vystoupení Boha v Abrahamově životě. Nevíme přesně, jak byly tyto oltáře stavěny. Podle vši pravděpodobnosti se sestávaly z kopy zeminy nebo kamenu.

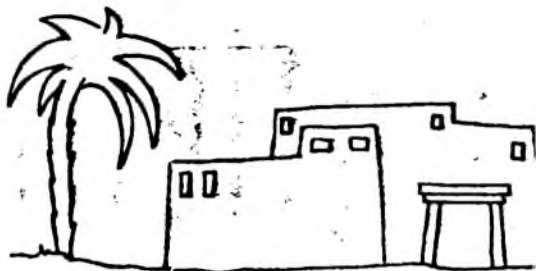
Boží cesta

Genesis 12:1–9

Abram musel opustit svůj dům a rodinu. Ne proto že by se pohádali nebo že by se mu zachtelo něčeho jiného... Vydal se na cestu, neboť ho Bůh o to žádal. Co za sebou zanechal (1.verš)?

Bůh chtěl, aby skoncoval se svým starým životem. Ne že by vedl špatný život... Abram znal Pána Boha. Pociťal s Ním a proto věděl, co po něm Bůh chtěl. Bůh pro něj měl připraveno něco lepšího.

Ale Bůh Abramovi nezjevil najednou všechny detaily. Abram musel Bohu důvěřovat a vydat se na místo, které měl Bůh pro něho v úmyslu.

Dva Boží přísliby:

Před odchodem (verse 2,3) _____

Po odchodu (vers 7) _____

Abram byl připraven opustit svou zemi a následovat Boha. Proto mu Bůh přislíbil novou zemi. Ale předtím, než tam dosel, musel mít trpělivost a důvěru.

Příklad k následování:

Bůh přislíbil Abramovi mnoho potomků. Přesto neměl žádné děti a k tomu byla jeho žena neplodná. Jediné, co mohl a musel dělat, bylo důvěřovat slovu, které mu Pán Bůh dal.

Modlitba:

Pane, já vím, že Ti můžu důvěřovat a že Ty učiníš, cos zaslíbil. Dej, abych byl trpělivý a důvěřivý jako Abraham... Amen.

Očekávání druhého příchodu.

Druhy příchod. Skonání věku. Bůh přijde soudit a naveky nastolit svoji vládu. Jeden se takřka nemůže dočkat, až se to uskuteční; jiný doufá, že se to stane až po něm, neboť život nyní je tak pekny. Oba přístupy jsou dány faktem, že druhy příchod na sebe nechává tak dlouho čekat. 2000 let. Zůstan však doufat, modlit se, vyhlížet!

V Luk.17:20–37 jde také o toto očekávání, o ten den, na který čekáme. Doba očekávání, která te dokáže učinit nejistým (1). Doba čekání, která te může přivést k pochybnostem: Přijde ještě vůbec ten den Božího zásahu? Také v dnešní době se dostalo mnoho lidí skrze to dlouhé čekání do zmatku. Některí se beznadějně po–kouší vypočítat, který den se Ježíš navrátí (jako svědci Jehovovi (2)). Jiní říkají, že se především jedná o to žít zde a nyní, a zapominají nebo popírají, že nás tento příchod čeká. Je to také tak těžké jenom se modlit a čekat! Neustále zustávat vyhlížet...

Modlení se za příchod je něco, co mezi jiným velice durazně najdeme ve Zjevení 22:20, skvělé finále je modlitba o Boží zásah. Také dříve v Novém zákoně se setkáváme s touto modlitbou (3). Především také s

vyhlížením toho dne (4). Ale když se stále jen modlís, a ten den nepřichází, začneš pochybovat. Na tuto pochybnost navazuje podobnoství o nespravedlivém soudci.

Vdova přijde k soudci a žádá o cestný proces. Měla jako slabší ve společnosti nárok na zvláštní ochranu. Pro toho soudce není však nic mén a nic víc než obtežující anonymní žena. Ostatně tento soudce není zrovna pozitivně popsán. Nenechá se ovlivnit ani Bohem ani lidmi. Je vlastně obrácen jen do sebe. Jediný důvod, proč nakonec přejde v akci je, že už nemá chuť být obtežován. Spatný, egoický soudce. Je toto dobrý obraz Boha? Ano a ne. Ne, jestliže se ptáš, jak se nam jeví. V našem očekávání a modlení se, v tom našem vyhlížení dne, který nám je zaslíben a nepřichází, se nám Bůh často jeví jako přísný soudce s odstupem, kterého vskutku nezajímáme, neznáme anonymní verící. Mimochodem, když to teď máme otech obrazech, je ta vdova vlastně tak dobrý obraz pro nás? Jsme tak vytrvalí? Já často ne. S kufrem plným vymluv pro svou netrpělivost dělám Bohu vycitky, že se zdá tak netečný.

nesčtetný zástup

Ustredným bodom v tomto podobenství je fakt, že je dána odpoveď, že je tá vdova postavená do práva. Buh to činí s úplne iným motívom a úplne iným postojom než ten sudca. Ale On to opravdu činí. Jeví sa nám tak ďaleko, tak bez zájmu pro naše okolnosti, naše otázky a čakanie. A uprostred toho odstupu nás pojednou nazýva svými vyvolenými (5). My, ktorí zostávame v modlitbách, my, ktorí k Nemu zostávame dňom i nocí volať. Jsme takto Ľzamestnání? Ostrým, téměř bolestným způsobem přesunuje Buh pozornost z kritiky na Nej na naši nevytrvalost. My Mu zazlívame, že neprichází, neodpovídá, a Jeho odpověď je, že my se neptáme... (6). Je to tak jednoduché? Možná ne, ale dokud se já nemodlím vytrvale, nemám právo vyžadovat na Bohu, aby dal odpověď. Nedostanu tedy žádnou odpověď? To tam nestojí. Právý opak: "Pravím vám, že jich brzo pomstí." (Ujistujit vás, že se jich brzo zastane.") Na Bohu to ležet nebude. Den druhého příchodu na sebe nenechá čekat věčně. Osmý verš vychází z toho, že Syn člověka přijde. Tím zřejmější je otázka, zda pak bude víra. Otázka nezní, zda pak budou pohané verit. Tak jednoduše se toho nezabýváme. Otázka je, zda my vlastníme tu víru, čímž zostávame na modlitbách, nebo že jsme vlastne už skoncovali. Jaký je náš postoj?

Kdo je ešte doposud zvedav v otázke, prečo to trvá tak dlhú dobu, než sa Ježiš navráti, ten môže nahliednuť do 2. Petr 3 a to predešlým verš 9. Buh není příliš netečný, ačkoli to mnohdy myslíme. Buh je shovívavý, trpělivý. On chce, aby byla na zemi víra, až přijde. My nemusíme rozhodovat, zda pro to zvolil tu nejlepší taktiku. My musíme pouze modlit se vyhlížet jeho příchod. Je zajímavé, že slovo "prodlévá" z Luk 18:7 je v rectine stejné jako slovo "shovívavost" z 2. Petr 3:9. Občas máme pocit, že nás Buh nechává čekat, že nás nechává na holickách. Ve skutečnosti však je Buh trpělivý, se slibem, že brzy přijde. Přijď, Pane Ježísi (7), a u nás bdít a modlit se.

kontakt